

Spomienka na Sláva Ivančina

Školské roky boli pre každého z nás najpomätnejšie. Ostávajú spomienkou na celý život. Je šťastím, ak sú s nimi spojené aj pekné spomienky na učiteľov. Pre mňa to bolo obdobie dospievania na vtedajšej SVŠ-ke v rokoch 1961–1964. Mali sme mnohých pozoruhodných učiteľov, vlastne profesorov. Nemôžem nespomenúť našu triednu pani profesorku slovenčinárku Gabiku Buzalkovú. Bola náročná, mala prirodzenú autoritu, materinský jazyk ovládala zo všetkých stránok. Nielen ako gramatický dril, ale aj ako výlety do sveta krásnej literatúry, svetovej klasiky aj moderny. Druhou pozoruhodnou osobnosťou bola pre mňa naša nemčinárka

Basketbalový *dream-team* Strednej všeobecnej školy v Banskej Štiavnici okolo roku 1964 (zľava sediaci Jožo Štrelinger a Julo Hanus, stojaci Števo Maroš, Jano Čamaj a Stano Kašiar. Chýbajú Marián Straka, Paľo Straka, Peter Záborský a Peter Gemeiner) [Archív P. Gemeinera]

a ruštinárka pani profesorka Milada Holéczyová. Typický pre ňu bol dynamický pohyb – rýchla chôdza, ktorej som stačil miernym poklusom. Také boli aj jej hodiny – mali spád. Obidve tieto pani profesorky si svojou prirodzenou autoritou asi ako jediní vedeli udržať v triede poriadok. Nevdojak nám nastavovali aj latku morálnych zásad, etiky. Pre mňa však asi najcharizmatickou osobnosťou bol náš telocvikár a ruštinár Slávo Ivančin. Slávo bol všestranný športovec, najmä basketbalista. Basketbalom nás chlapcov pobáľnil. Postupne sa vytvoril basketbalový a príležitostne aj hádzanársky tím. Stalo sa to spontánne, bez agitácie. V basketbale som našiel najlepší spôsob, ako si užívať pohyb, zlepšovať obratnosť, rýchlosť reakcií a postreh. Ako fyzicky slabšiemu mi veľmi vyhovovalo to, že pri tejto hre takmer nehrozí telesný kontakt medzi hráčmi, starostlivo sa posudzujú nedovolené zákroky – fauly a platia záväzné pravidlá pri hre s loptou. Z toho všetkého vyplývalo, že dôležitú rolu hrali taktické varianty, využívanie vlastných silných stránok, ale aj slabín v hre súpera. Ako kolektívna loptová hra mal basketbal svoju filozofiu, svoje zákony – povedal by som, že to bol akýsi intelektuálny pohyb. Slávo toto všetko ovládal a vedel nám to vysvetliť hravým, pútavým spôsobom. Najlepšie tým, že on sám bol veľmi dobrý basketbalista – ako vysokoškolák hral vyššie súťaže. Strhol nás práve svojou hravosťou, oduševnením pre hru. Veľkým sviatkom pre nás bolo, keď nám priviedol vtedajšie basketbalové pojmy – svojho priateľa, vtedy trénera bratislavskej ligovej Slávie VŠ a neskôr reprezentačného trénera Miroslava Reháka a reprezentanta, neskôr tiež reprezentačného trénera Vlada Dzurillu. Predviedol nám s nimi, čím všetkým basketbal môže byť. Keď sa náš tím už zohral a dosiahol potrebnú úroveň, zapojil nás do miestnych turnajov. Stretávali sme sa s tímami priemysloviek – chemickej, lesníckej, baníckej. Hrali sme aj školské súťaže so stredoškolskými tímami z priľahlých miest žiarskeho okresu Žarnovica, Novej Bane, Žiaru nad Hronom a podobne. Podobne to bolo v hádzanej. Vo basketbalových súbojoch sme vôbec nehrali podradnú rolu

Slávovi tretoročníci SVŠ
na triednom zájazde
v Jihlave (zľava Števo
Maroš, Stano Kašiar, Peter
Gemeiner, Julo Hanus, Jožo
Štrelinger a Juro Chrenko)
[Archív P. Gemeinera]

– vždy sme boli dôstojnými súpermi. Slávov zmysel pre taktické a strategické myslenie dokazovala aj jeho zdatnosť v šachoch. Aj v nich sme zviedli mnohé súboje. V tých časoch telocvičňa, školské ihrisko a Slávov malý kabinet bývali našim druhým domovom. Vďaka tomu nám nerobilo problémy cítiť sa ako doma na ktoromkoľvek ihrisku či v telocvični, o ktoré vtedy nebola v Štiavnicí núdza. Boli to skvelé a nezabudnuteľné časy. Toto je aspoň malá spomienka na ne a na ich nezabudnuteľnú súčasť – Sláva Ivančina. Učitelia dôležitých ľudských vlastností – schopnosti ľahko a rýchlo sa pohybovať, hrať podľa pravidiel, nefaulovať a víťaziť. Ale aj športovo zniesť prehru, uznať kvality súpera a pripraviť sa na odvetu. Nikdy nestrácať nádej na zvrát v hre a na víťazstvo. Zdravo súťažiť.

Peter Gemeiner

Hádzanársky *dream-team* Strednej všeobecnej školy v Banskej Štiavnicí (zľava kľachi Peter Gemeiner, Paľo Straka a Jožo Štrelinger, stojaci Marián Straka, Peter Záborský, Julo Hanus, Slávo Ivančin a Jožo Schingler) [Archív P. Gemeinera]